

Právnická fakulta

Univerzita Karlova

katedra práva životního prostředí

Posudek oponenta

Název diplomové práce: Zákon o myslivosti jako prostředek ochrany životního prostředí

Jméno diplomanta: Jana Sehnalová

Datum vypracování práce (uzavření rukopisu): 10.4.2021

Počet znaků vlastního textu diplomové práce činí 245 204 včetně poznámek pod čarou.

Text posudku:

Oponovaná diplomová práce se zabývá problematikou právní úpravy myslivosti. Vlastní text diplomové práce má 88 stran, zbytek tvoří povinné přílohy dle Opatření děkana PFUK č. 17/2017 pro tvorbu kvalifikačních prací.

Diplomová práce má poněkud provokativní název a oproti jiným diplomovým pracím zabývajícím se zákonem o myslivosti velmi netradiční strukturu jednotlivých kapitol. Lze ovšem ocenit, do jisté míry, originalitu řešení a zpracování zvolené problematiky. Výhodou při tvorbě diplomové práce byla jistě i praktická zkušenost diplomatky s myslivostí a právem myslivosti. Je ovšem otázkou, zda lze její vlastní či citované pozitivní zkušenosti také patřičně zobecňovat.

Cílem posuzované diplomové práce bylo popsat, analyzovat a zhodnotit platnou právní úpravu v českém právu, poukázat na jeho slabiny, včetně přístupů státní správy a dále analyzovat navrhované legislativní změny zákona o myslivosti projednávané v Parlamentu ČR. Domnívám se, že takto vytýčených cílů diplomantka ve své práci dosáhla. Je vidět, že problematice zákona o myslivosti a jeho uplatňování v praxi rozumí.

Konečně, diplomantka si vytkla za cíl srovnat českou právní úpravu s právní úpravou amerického státu Florida a poukázat na možnou inspiraci při přípravě nové české myslivecké legislativy.

Právě ale v případě komparace se zvoleným americkým státem vidím problém, nedává mi moc smysl, neboť se jedná o jiné právní, přírodní i socio-kulturní prostředí. A hlavně, nevadilo by mi autorkou zvolené řešení, kdyby ovšem před tím provedla analýzu evropských systémů práva myslivosti (nevím, zda třeba autorka četla článek Rudolfa Nováka Myslivecká legislativa ve státech EU, in České právo životního prostředí, č.1/2003 (07), v seznamu literatury její diplomové práce jsem jej nenašel) a na základě ní zdůvodnila potřebnost svého zvolené pojetí, zvláště, když z floridské úpravy odvozuje i úvahy o změně české myslivecké legislativy. Občasné krátké odkazy v textu její diplomové práce na některé právní úpravy v evropských státech tuto absenci rozhodně nenahradí.

Druhou kritickou poznámku mám ke způsobu zpracování textu, pokud jde o naplnění jednoho z cílů, vyjádřeného již v názvu diplomové práce. Pokud má diplomantka prokázat, že zákon o myslivosti je prostředkem ochrany životního prostředí/nebo případně dosud není, pak by měla toto vystavět na argumentaci opřené o rozbor legislativních předpisů z oblasti (minimálně) české právní úpravy ochrany jednotlivých složek životního prostředí a též pramenů evropského unijního a mezinárodního práva. Diplomantka například na str.104 uvádí, že „Práce se v rozsahu tří hlavních kapitol, dále úvodu a závěru, pokouší o vystižení vztahu mezi českou právní úpravou myslivosti a ochranou přírody.“ V tom případě

ale nemůže téma odbýt tím, že pouze jednou uvede přehled unijních sekundárních předpisů z oblasti ochrany biodiversity a seznam mezinárodních úmluv, které se tímto tématem zabývají (str.36). Také občasné používání některých pojmů, jako „antropocén“ či „greening“ ještě neznamená, že jde o přesvědčivou analýzu.

V kapitole Závěr autorka přináší shrnutí dané problematiky a uvádí své kritické závěry. Nemyslím si, že bych musel se všemi souhlasit, ale rozhodně je lze využít pro diskusi u ústní obhajoby.

Některé úvahy a tvrzení autorky v jednotlivých částech diplomové práce však dle mého názoru nejsou podloženy hlubší analýzou, resp. nejsou řádně zdůvodněny (např. na str. 26 eventuelní regulace dravých ptáků či na str. 64 eventuelní povolení odstřelů vlků).

Z hlediska formálního oponentovaná diplomová práce splňuje kritéria daná Opatřením děkana PFUK č. 17/2017, autorka řádně cituje použitou literaturu, uvedla všechny povinné přílohy.

K seznamu použitých pramenů mám následující poznámky: str.93 Listina ZPS není ústavním zákonem, i když je součástí ústavního pořádku. Směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků se již necituje od roku 2009, místo ní nabyla účinnosti nová směrnice o stejném názvu a velmi podobném obsahu, ale pod číslem 2009/147/ES. – to je i moje připomínka ke kap.2.2. str.36.

Pokud jde o jazykovou úroveň, text diplomové práce je čtivý, avšak občas sklouzává mimo vědecký styl (např. str. 5 „vrah zvířátek“, str.54 „od reality často odtržená...státní správa“, str.85 lesníci, kteří „obvykle chápají les jako dřevařskou továrnu“, atd.). Chápu kontext, v jakém tyto a další slovní spojení autorka použila, avšak pro vědecký styl kvalifikační práce se to příliš nehodí.

Překlepů jsem našel v textu jen minimálně (např. na str.66).

Závěr:

Přes výše uvedené mohu konstatovat, že diplomová práce Jany Sehnalové splňuje formální i materiální kritéria kladená na PFUK na diplomové práce, a proto ji doporučuji k obhajobě, s navrženým stupněm kvalifikace **velmi dobře**, v závislosti na průběhu ústní obhajoby a rozhodnutí komise.

Doporučuji, aby se diplomantka při ústní obhajobě věnovala následujícím dotazům:

- 1) Porovnejte právní úpravu trestní odpovědnosti a správní odpovědnosti mezi Českem a Floridou, pokud jde o nezákonný lov zvěře (a) obecně – např. pytláctví, b) chráněných druhů – tj. ilegální pronásledování.
- 2) Jaký má význam pro výkon práva myslivosti směrnice 2009/147/ES a směrnice 92/43/EHS? Nemohou být některé závěry diplomantky v 3.části a v kap. Závěr v rozporu s jejich cíli a obsahem?
- 3) Mohla by diplomantka vysvětlit, zda je současný zákon o myslivosti prostředkem ochrany životního prostředí, případně pokud ne, jak by se jím mohl stát?

V Roztokách, 19.5.2021

doc. JUDr. Vojtěch Stejskal, Ph.D.

oponent